

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

Post- og telegrafvæsenet havde i *finansåret 1980* et merforbrug på i alt ca. 377 mill. kr.

I en redegørelse af 27. maj 1981 fra den daværende minister for offentlige arbejder til finansudvalget om udviklingen i post- og telegrafvæsenets økonomiske forhold i *finansåret 1981* var anført, at ressourcforbruget ville blive tilstræbt nedbragt mest muligt, men at der måtte påregnes et merforbrug af størrelsesordenen maksimalt 150 mill. kr.

Post- og telegrafvæsenet forventer på nuværende tidspunkt, jfr. i øvrigt det afgivne bidrag til forslag til tillægsbevillingslov, at merforbruget i 1981 bliver af størrelsesordenen ca. 95 mill. kr., hvoraf der ved aktstykke er dækning for ca. 30 mill. kr. Bidraget indeholder således en yderligere budgetforbedring i forhold til redegørelsen fra foråret 1981 på ca. 55 mill. kr. Det endelige regnskabsresultat for 1981 foreligger den 23. februar 1982.

Nedbringelsen af merforbruget fra ca. 377 mill. kr. i 1980 til ca. 95 mill. kr. i 1981 skal ses i forbindelse med bestræbelserne på at reducere merforbruget på alle områder inden for post- og telegrafvæsenet. Den største besparelse er opnået i Københavns postterminal, hvor der har været et mindreforbrug i forhold til finansåret 1980 på ca. 75 mill. kr.

Post- og telegrafvæsenet påregner ved en videreførelse af de iværksatte bestræbelser at kunne overholde de på FFL 1982 optagne bevillinger.

Spm. nr. 211

Til *undervisningsministeren* (10/2 82) af:

Bertel Haarder (V):

»Har ministeren fået gennemført en eneste ændring i den administrative praksis for at leve op til folketingets 9 måneder gamle pålæg om at fjerne de bestående hindringer for – og diskrimination imod – oprettelse af lærepladser til unge?«

Begrundelse

I maj sidste år tilsluttede et flertal i folketinget sig en ret skarp næse til undervisningsministeren på grund af urimelige hindringer, der lægges i vejen for virksomheder, der vil

godkendes som lærepladser, eller som ønsker at få tilskud til ekstraordinære lærepladser efter de gældende regler derom.

Under behandlingen af venstres forslag om adgangen til at tegne lærekontrakter havde jeg fremlagt mange grove eksempler herpå, jfr. de mange eksempler, der på det seneste har været offentliggjort i Berlingske Tidende, og udvalgsbehandlingen endte med, at et flertal skrev følgende i en såkaldt beretning over venstres forslag: »Et flertal (venstres, det konservative folkepartis, fremskridtspartiets, det radikale venstres, kristeligt folkepartis og Danmarks retsforbunds medlemmer af udvalget) ønsker af hensyn til den akutte mangel på lære- og praktikpladser for unge dog allerede nu at tilkendegive, at det ikke forekommer særlig hensynsfuldt, hverken over for de unge eller over for de pågældende virksomheder, at der lægges hindringer i vejen for, at f. eks. byggemarkeder og hvidevarebranchen kan godkendes som læresteder, samt at det forekommer urimeligt, at f. eks. slagtermestrene ikke kan få tilskud til oprettelse af ekstraordinære lærepladser, fordi de kommunale myndigheder med ministerens godkendelse (og på ministerens opfordring) stiller lærestederne markant dårligere end praktikpladsstederne ved tildeling af tilskud.

Uanset hvad man mener om den traditionelle lærlingeuddannelse, så må det erkendes, at den er mindre ressourcetrækkende end EFG, og at tidspunktet derfor er uheldigt for en begrænsning af antallet af lærepladser.

Flertallet er bekendt med, at centrum-demokraterne, der ikke har et medlem af udvalget, kan tilslutte sig disse synspunkter.«

Nu, 9 måneder senere, må det vistnok konstateres, at der ikke er sket nogen som helst ændring i den tilstand, som folketingsflertallet kritiserede, skønt det ikke har skortet på opfordringer i folketinget og i dagspressen.

Ved denne passivitet har ministeren reduceret det samlede antal uddannelsespladser for de unge, hvilket står i skærende modstrid med regeringens megen tale om ungdomsarbejdsløshed, hvortil kommer, at ministeren har udvist en til foragt grænsende ligegyldighed med, hvad folketingets flertal udtaler.

Spørgsmålet stilles, for at ministeren kan få mulighed for at forklare sig, før folketinget eventuelt udtaler sig om sagen i den